

Sygn. akt: I C 46/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 kwietnia 2021 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Barbara Przybylska
Protokolant:	Anna Olejnik-Alencynowicz

po rozpoznaniu w dniu 13 kwietnia 2021 roku w Gliwicach

sprawy z powództwa (...) w K.

przeciwko K. S.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda:

- kwotę 73 702,15 (siedemdziesiąt trzy tysiące siedemset dwa i 15/100) złotych wraz z odsetkami maksymalnymi za opóźnienie od dnia 25 listopada 2020r. do dnia zapłaty,

- kwotę 10 724,64 (dziesięć tysięcy siedemset dwadzieścia cztery i 64/100) złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 25 listopada 2020r. do dnia zapłaty

2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 9639 (dziewięć tysięcy sześćset trzydzieści dziewięć) złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się niniejszego wyroku do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów procesu.

(-) SSO Barbara Przybylska

Sygn. akt I C 46/21

UZASADNIENIE

Powód (...) w K. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego K. S. kwoty 73 702,15 zł z odsetkami maksymalnymi od dnia złożenia pozwu oraz kwoty 10 724,64zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia złożenia pozwu. W uzasadnieniu podał, że pozwany nie wywiązał się z obowiązku terminowej spłaty kredytu udzielonego przez powoda, wobec czego powód wypowiedział umowę. Aktualne zadłużenie wynosi kwotę dochodzoną pozwem.

Pozwany w sprzeciwie od nakazu zapłaty wniósł o oddalenie powództwa podnosząc, że kwota kredytu była niższa niż objęta pozwem, pozwany nie jest w stanie merytorycznie odnieść się do żądania, która nie wynika z kwoty udzielonego i wypłaconego kredytu. Podniósł nadto, że dążył do ugodowego załatwienia sporu, składając pismo z 5.11.2019r., czemu do listopada 2020r. przeszkodziła sytuacja epidemiczna .

W piśmie z 28.03.21 r. zgłosił propozycje ugodową, na którą powód nie przystał.

Sąd ustalił:

22 lutego 2018r. powód zawarł z pozwanym umowę kredytu konsumpcyjnego (...) nr (...), na mocy której powód zobowiązał się udzielić pozwanemu kredytu w wysokości 80 000zł., a pozwany zobowiązał się do jego spłaty zgodnie z harmonogramem, stanowiącym załącznik do umowy i jej integralną część. Zgodnie z umową (§ 1 ust. 1 i 2 umowy). wypłacona kwota kredytu została pomniejszona o sumę kredytowanych kosztów. (umowa i harmonogram k. 11-15, dyspozycja wypłaty k. 16)

Pozwany spłacał raty nieregularnie i w niepełnej wysokości, skutkiem czego powstała zaległość, na dzień 19.02.19r. wynosząca 3092,82 zł. Od maja 2019r. definitywnie zaprzestał spłat. (wezwanie k. 17, rozliczenie k. 48).

Pismem z 19.02.2019r. doręczonym pozwanemu 4 .03.19r. powód wezwał pozwanego do niezwłocznego uregulowania zaległego zadłużenia w terminie 14 dni roboczych od daty otrzymania wezwania pod rygorem wypowiedzenia umowy (pismo z dowodem doręczenia k. 17-18).

Wobec braku spłaty pismem z 2.04.2019r., doręczonym 11.04.19r. powód wypowiedział umowę, wzywając do zapłaty całego zadłużenia i informując o odsetkach karnych od niespłaconych należności (wypowiedzenie z dowodem doręczenia k. 19- 20).

Pozwany pismem z 15.04.19r. zwrócił się o niewypowiadanie umowy i zobowiązał się do 15.05.19r. spłacić zaległość i regularnie spłacać raty kredytu (pismo k. 50). Nie uregulował jednak płatności.

Pismem z 9.10.19r. przedłożył powodowi pełnomocnictwo dla p. W. W., który 5.11.19r. zgłosił propozycję zawarcia ugody. Do listopada 2020r., kiedy to miał zgłosić kolejną propozycję ugodową powód ani jego pełnomocnik nie kontaktował się z bankiem (pełnomocnictwo k. 33, korespondencja k. 34-37, notatka k. 51).

Aktualne zadłużenie pozwanego wynosi 84 426, 79 zł - w tym odsetki 10 724,64zł (wyciąg z ksiąg banku k. 25, kartoteka kredytu k. 48).

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie powołanych wyżej, niepodważonych dowodów .

Sąd pominął dowód z zeznań świadka wnioskowanego przez powoda jako nieprzydatny dla rozstrzygnięcia.

Sąd zważył:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Strony łączyła umowa kredytu.

Zgodnie z art. 69 ust. 1 Prawa bankowego przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty.

Zgodnie z art. 75 ust 1 ustawy prawo bankowe (w jej brzmieniu obecnym oraz obowiązującym w chwili wypowiedzenia umowy w niniejszej sprawie) w przypadku niedotrzymania przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu albo w przypadku utraty przez kredytobiorcę zdolności kredytowej bank może obniżyć kwotę przyznanego kredytu albo wypowiedzieć umowę kredytu, o ile ustawa z dnia 15 maja 2015 r. - Prawo restrukturyzacyjne nie stanowi inaczej. Art. 75 ust 2 stanowi natomiast, iż termin wypowiedzenia, o którym mowa w ust. 1, o ile strony nie określą w umowie dłuższego terminu, wynosi 30 dni, a w razie zagrożenia upadłością kredytobiorcy - 7 dni.

Zgodnie zaś z art. 75 c ustawy prawo bankowe, jeżeli kredytobiorca opóźnia się ze spłatą zobowiązania z tytułu udzielonego kredytu, bank wzywa go do dokonania spłaty, wyznaczając termin nie krótszy niż 14 dni roboczych.

Powód zatem dokonując uprzedniego wezwania, a następnie składając oświadczenie o wypowiedzeniu umowy, skutecznie wypowiedział pozwanemu umowę kredytu.

Przyczyny i termin wypowiedzenia umowy są zgodne z treścią umowy i art. 75 ust 1 i 2 prawa bankowego. Podstawą wypowiedzenia było nieregulowanie rat kredytowych, co niewątpliwie stanowi naruszenie obowiązków wynikających z umowy.

W tych warunkach wypowiedzenie należało uznać za skuteczne, co skutkowało postawieniem kredytu w stan natychmiastowej wykonalności.

Zarzuty pozwanego nie zasługiwały na uwzględnienie.

Materiał dowodowy przedłożony do sprawy przez stronę powodową wykazał istnienie roszczenia zarówno co do zasady, jak i co do wysokości. Pozwany otrzymał kwotę kredytu zgodnie z dyspozycją i umową (to, że część kwoty kredytu została przeznaczona zgodnie z umową na pokrycie jego kosztów zmniejszyło jedynie kwotę wypłaconą bezpośrednio pozwanemu, ale nie całkowitą wysokość kredytu). Przedstawione przez powoda dokumenty korelują z wyciągiem z ksiąg banku i nie zostały przez pozwanego podważone.

Sam natomiast fakt próby podjęcia rokowań ugodowych nie wpływa na zasadność i wymagalność roszczenia powoda. Do ugody bowiem nie doszło, jak zresztą wynika z twierdzeń samego pozwanego – przez rok zaniechał jakichkolwiek czynności które mogłyby doprowadzić do polubownego załatwienia sporu (zwłaszcza że sytuacja epidemiczna nie wyłączała kontaktu zdalnego stron), nie dokonał też żadnych wpłat, świadczących o rzeczywistej woli wykonania swego zobowiązania.

Mając powyższe na uwadze Sąd w oparciu o przepis art. 69 ust. 1 prawa bankowego uwzględnił powództwo w całości.

O kosztach procesu orzeczono na zasadzie art. 98 k.p.c., zasądzając na rzecz powoda koszty opłaty od pozwu (4222zł) oraz koszty zastępstwa procesowego (3617 zł).